

L'ascensió ha estat fulgurant: en menys de quinze anys, l'Orquestra de Cambra de Ginebra (l'OCCG) ha passat de ser una formació semiprofessional a esdevenir una orquestra de primer ordre, l'única del seu gènere en el paisatge musical del país.

Sota la batuta de l'alemany Michael Hofstetter, el director des de l'any 2001, l'OCCG s'ha anat creant la seva pròpia personalitat sonora apropant-se a la interpretació històrica. Prioritzant un repertori del barroc tardà al romanticisme, Michael Hofstetter procura trobar sempre el color original de les obres, interpretades amb els instruments de l'època en què varen ser escrites. Cordes de budell, arquets clàssics i flautes de fusta i metall originals tenen cabuda dins l'orquestra juntament amb instruments moderns.

A banda del repertori històric, l'OCCG interpreta també obres contemporànies contraposant-les, dins un mateix programa, amb composicions més antigues. L'OCCG és també un mitjà per donar a conèixer compositors oblidats o poc coneguts com Joseph Martin Kraus, Joseph Leopold Eybler o Jean-Ferry Rebel, molt ben valorats en els darrers concerts de l'orquestra.

Amb seu a Ginebra, l'OCCG hi presenta cada any el Bâtiment des Forces Motrices, un dens cicle de sis o set concerts d'abonament.

Les altres activitats, un total d'unes cinquanta a l'any, són actuacions a la mateixa ciutat de Ginebra com els Concerts de Diumenge i les Serenates d'Estiu, concerts amb cors de la ciutat o suïssos francòfons, coproduccions amb altres orquestres, principalment amb l'Orquestra del País de Savoia, un actuació al Gran Teatre de Ginebra, una producció anual amb l'Òpera de Fribourg, una participació al Concurs de Ginebra, concerts per a joves, enregistraments radiofònics i discogràfics, gires per Suïssa i l'estranger, i concerts de caràcter privat.

Com a successor de Thierry Fischer i Lev Markiz, Michael Hofstetter ha consolidat i ampliat la qualitat de l'orquestra facilitant la col·laboració amb altres destacats directors i solistes de primer ordre com Armin Jordan, Paul Goodwin, Arnold Östman, Alessandro de Marchi, Christopher Hogwood, Nathalie Stutzmann, Aldo Ciccolini, Katia et Marielle Labèque, Fazil Say o Matthias Goerne i Bo Skovhus.

L'abril de 2006, l'OCCG va fer destacar de manera significativa el seu grau de maduresa i personalitat en una gira per Alemanya amb el pianista Fazil Say, un esdeveniment sense precedents en les millors sales alemanyes davant d'un públic melòman i entusiasta.